

даво и сухо, както и други-тъ болерски-дѣца.
(сърна-та прелина презъ пѣтъ-тъ и Графъ-тъ ѝ съгледа).

Графъ-тъ. А да не бѣде тази твоя-та сърна?

Графица-та. Тя е, тя, блазѣ ми, азъ твърдѣ
бѣхъ ся уплашила, като чухъ гласъ на хрѣтки.

Графъ-тъ. Аче да ѝ уловимъ.

Графица-та. Тя ще дойде скоро самичка.

Графъ-тъ. (снемва отъ рало-то си ловески-тъ рогъ
и засвира). Сега ще знажтъ мои-тъ хора, гдѣ съмъ.

ШМЕР. Дайте ми това, що свири (Графъ-тъ
му го дава, той надува но не свири). Аче сега неще,
де, вы свирете (Графъ-тъ засвира, и ловци-тъ до-
хождатъ).

ПОЗОРИЩЕ. VII

Ловци-тъ и Предни-тъ.

Графъ-тъ. Дойдете, добри хора, дойдете, мой
предобрий Волфе, ето (сочи на Геновевъ) ето ра-
дость, за коѣ-то никоги не бы ся надѣвали; ето
ваша-та госпожа а моя-та возлюбленна супруга
(Волфъ доближава).

Волфъ. Какво чувамъ отъ васъ милостивый
Графе! да ли е то възможно? — това — (поколе-
нича предъ Геновевъ). О! вы ли сте ангелска ду-
шо! Вы ли сте Графице — продумайте вѣкож ду-
мъ, да чужъ ваши-тъ ангелскій гласъ — аче нека
да умрѣ тутакси.

Графица-та. (улася Волфа). Станете, станете
добрий пріятельо! азъ съмъ, азъ съмъ (става).